

خطاهای آشکار عرفان حلقه در معادشناسی

اعتقاد به زندگی‌های مکرر در این جهان مخالف آموزه‌های قرآن مجید است این در حالی است که متولی عرفان حلقه در کتاب انسان و معرفت وجود زندگانی‌های قبلی را پذیرفته است.

اعتقاد به زندگی‌های مکرر در این جهان مخالف آموزه‌های قرآن مجید است این در حالی است که متولی عرفان حلقه در کتاب انسان و معرفت وجود زندگانی‌های قبلی را پذیرفته است.

متن پیش رو قسمت چهارم تحقیقی از پژوهشگرده عرفان‌های نوظهور با عنوان «نقد عقاید انحرافی فرقه ضاله عرفان کیهانی» است، که توسط پایگاه اطلاع رسانی آیت الله مکارم شیرازی منتشر شده است؛

۱. تمایل به عقیده تناسخ

تناسخ از نظر علمی به این معناست که کسی عقیده داشته باشد هنگامی که انسان از دنیا می‌رود روح او بار دیگری در جنین دیگر به دنیا می‌آید و شاید بارها این نوع زندگی تکرار شود.

این عقیده از يك سو ممکن است سبب انکار معاد شود چون انسان نتیجه اعمال پیشین خود را ممکن است در زندگی جدید ببیند و از سوی دوم با متن قرآن مجید سازگار نیست.

قرآن در آیه ۲۸ سوره بقره می‌فرماید: (كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ). در این آیه با صراحت دو مرگ و حیات برای انسان ذکر شده است. پیش از این خاک بودیم سپس آفریده شدیم و بار دیگر به خاک بر می‌گردیم دوباره در قیامت زنده می‌شویم.

و در آیه ۱۱ سوره غافر نیز آمده است که انسان تنها دو موت و دو حیات دارد قبل از ورود در این دنیا به صورت مرده بود سپس زنده شد و بار دیگر می‌میرد و در قیامت زنده می‌شود (رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ).

بنابراین اعتقاد به زندگی‌های مکرر در این جهان مخالف آموزه‌های قرآن مجید است این در حالی است که متولی عرفان حلقه در کتاب انسان و معرفت وجود زندگانی‌های قبلی را پذیرفته و می‌گوید:

«در حقیقت کسی در این جهان دارای زمان و مکان متولد می‌شود، اندوخته کمالی مخصوص به خود را از زندگی در جهان قبلی... همراه دارد». (انسان و معرفت، ص ۲۶۷)

این تعبیر را در جای دیگر تکرار کرده و می‌گوید: انسان در جهان دیگری قبلاً می‌زیسته و کمالاتی را در آن داشته و آن را با خود به جهان فعلی آورده است.

این همان چیزی است که ارباب عقیده تناسخ به آن پایبند هستند.

۲. انکار معاد جسمانی

قرآن مجید با صراحت در آیات متعدد می‌گوید: علاوه بر روح انسان، جسم هم در قیامت باز می‌گردد که از آن تعبیر به معاد جسمانی می‌شود، نمونه روشن آیات آخر سوره یس است که می‌فرماید: (وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَتَسَىٰ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ * قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ): «و برای ما مثالی زد و آفرینش خود را فراموش کرد و گفت: چه کسی این استخوان‌ها را زنده می‌کند در حالی که پوسیده است؟! * بگو: همان کسی آن را زنده می‌کند که نخستین بار آن را آفرید؛ و او به هر مخلوقی داناست».

اضافه بر این ده‌ها در آیه قرآن مجید است که همین معنا را تعبیر می‌کند که معاد با روح و جسم هر دو است در حالی که نویسنده کتاب انسان و معرفت (ص ۲۹۲) صریحاً معاد جسمانی را منکر شده، او می‌گوید:

نباید انتظار داشته باشیم که در قیامت و مراحل پس از آن جسم فیزیکی و مشابه آن وجود داشته باشد.

ولی در يك تناقض آشکار بعد از آن در صفحه ۲۹۳ می‌گوید:

از سوی دیگر به دنبال مجادله و هنگام مواجهه با جهان‌های موازی، افراد، به واسطه تسلط بر زمان خود را در جایگاه‌های مختلفی از جمله در جهان‌های دارای زمان و مکان که در آنها جسم فیزیکی نیز وجود دارد می‌یابند، بنابراین از این نظر نیز می‌توان گفت در معاد جسمانیت فیزیکی تحقق دارد!

۳. جهنم در يك تحریف آشکار

در حالی که از آیات متعدد قرآن استفاده می‌شود جهنم جایگاه خشم خداست او در همان کتاب انسان و معرفت، ص ۲۹۴ می‌گوید:

جهنم جایگاه دشمنی و کینه‌ورزی نیست و اساس تشکیل آن «عشق و محبت» است.

و در صفحه ۲۹۶ می‌گوید:

آتش جهنم آتش حسرت است که با احساس تنهایی در هم می‌آمیزد، این احساس تنهایی به دلیل دوری از وحدت نفس واحد است و تا خروج از جهنم ادامه دارد.

۴. خلاقیت و خدایی کردن بهشتیان!

در حالی که قرآن مجید با تعبیر (أَعِدْتُ لِلْمُتَّقِينَ) بهشت برای پرهیزکاران آماده شده است، بهشت را مخلوق خدا معرفی می‌کند او در سخن نادرست دیگری می‌گوید :

انسان‌ها خودشان خالق بهشت هستند و انسان در آنجا کار خدایی می‌کند!

در صفحه ۳۰۴ همان کتاب می‌گوید :

دستیابی نفس به روح الله که از صفات مقدس الهی است امکان خلق آفرینش گسترده‌ای را فراهم می‌کند... به همین علت در این مرحله هر کسی بهشت مخصوص خودش را خواهد ساخت... ما در زندگی فعلی توانایی خلاقیت ذهن را تجربه می‌کنیم، این تجربه خلق ذهنی هر چیزی را که دوست داریم تصور کنیم در بهشت این تجربه بسیار وسیع‌تر است زیرا خواهیم توانست هر آنچه را دوست داریم بیرون از ذهن خود بیافرینیم و در جایی که خودمان آفریده‌ایم زندگی کنیم. به بیان دیگر در اختیار داشتن گنجینه صفات الهی و امکان آفرینش در این مرحله ویژگی‌هایی است که ما بر مبنای آن جهان‌ها خلق می‌کنیم و خلیفه خدا محسوب می‌شویم.

این عبارات ناموزون علاوه بر اینکه هیچ مستند عقلی و نقلی ندارد و زاییده خیال‌پردازی است با آیات قرآن مجید مخالفت آشکار دارد، همان‌گونه که در بالا اشاره شد.

از خداوند متعال می‌خواهیم همه را به راه راست هدایت فرماید.